

Τι σημαίνει να γίνεσαι Κυρηναίος

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Κανένας άνθρωπος δεν πέρασε τη ζωή του χωρίς ποτέ να στεναχωρηθεί, να πονέσει, να κλάψει. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, ως τέκνα του Αδάμ, σηκώνουμε τις συνέπειες της πτώσης του προπάτορά μας, ακριβώς γιατί ο προπάτορας είναι ο καθένας μας. Αυτή την ανθρωπολογική θεώρηση δεν χρειάζεται να τη στηρίζουμε κάπου, αφού η ίδια η ζωή μαρτυρεί για τη δυσκολία, τη δοκιμασία, το σταυρό που ο κάθε άνθρωπος περνά στη πορεία της.

Να γιατί χρειάζεται ο καθένας μας μια συμπαράσταση, ένα ώμο ν' ακουμπήσει κι ένα λόγο να τον στηρίζει την ώρα που φαίνεται ν' αδυνατεί να σηκώσει το σταυρό του. Αφού κι ο Χριστός χρειάστηκε Κυρηναίο, κι ας έγινε και γίνεται για όλους συμπαραστάτης, αληθινός αδελφός, πατέρας και φίλος, δηλαδή «τοις πάσι τα πάντα».

Βέβαια, δεν μπορείς να είσαι «Κυρηναίος» αν προσπαθείς να συμβουλέψεις το δοκιμαζόμενο με λόγια που δεν τα πιστεύεις, με νουθεσίες που ποτέ σου δεν εφάρμοσες για τον εαυτό σου. Ό,τι βγαίνει από την εμπειρία μπορεί να έχει αντίκρισμα. Τη θεωρία μπορείς να την ανατρέψεις, όχι όμως τη ζωή.

- Πώς θα παροτρύνεις τον άλλο να κάνει υπομονή όταν δεν έκανες ποτέ στη δική σου δοκιμασία, κι άρα δεν γνωρίζεις ούτε τη δυσκολία της ούτε τα αποτελέσματά της;
- Πώς θα μιλήσεις για πίστη στο Θεό όταν δεν εμπιστεύτηκες τη σιωπή Του;
- Πώς θα αναφέρεις την ελπίδα όταν δεν γνώρισες την υπομονή και την πίστη που τη ζωογονεί;

Τελικά, το να γίνεις για κάποιο αληθινός συμπαραστάτης και βοηθός στη δοκιμασία του, χρειάζεται η αγάπη «καθώς Εκείνος μας αγάπησε». Γιατί η αγάπη Εκείνου – του Χριστού, δεν είναι λόγια χωρίς αντίκρισμα. Η Ενανθρώπιση και η Σταύρωσή Του είναι η έμπρακτη αγάπη Του, οι κορυφαίες εκφράσεις της.

Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να τις κατανοήσει, αν ποτέ στη ζωή του δεν ένοιωσε να είναι αυτές για εκείνον, αν δηλαδή δεν ένοιωσε ότι ο Χριστός τον αγαπά όπως είναι, τον δέχεται και τον καλεί στη ζωή Του και ότι, βασικά, γι' αυτό έγινε άνθρωπος, σταυρώθηκε και αναστήθηκε.

Πόνος - συμπόρευση - αγάπη Θεού: όλα σμίγουν με την ομορφιά της ζωής, της Ζωής Του, κι όλα δείχνουν πως όλοι είμαστε ένα. Κι ακόμα, το πιο σημαντικό, πως σημασία δεν έχει η όποια δοκιμασία του κόσμου τούτου, του φθαρτού και προσωρινού, αλλά ο Χριστός που νίκησε το θάνατο με το θάνατο, τον πόνο με την αποδοχή του, το σταυρό με το να τον σηκώσει.

Φαίνεται πως όποιος θέλησε να είναι ο Χριστός το «Α και το Ω» της ζωής του και το παλεύει για να Τον αγαπήσει έμπρακτα τηρώντας τις εντολές Του, όποιος, δηλαδή, πέφτει και σηκώνεται χωρίς μιζέρια γι' αυτό τον αγώνα, εκείνος μπορεί να συμπαρασταθεί στο δοκιμαζόμενο αδελφό και να του δώσει δύναμη κι ελπίδα, αντλώντας τα από τον Κύριο και Θεό του.

Τέτοιοι άνθρωποι, είναι αλήθεια, γίνονται σημεία που δείχνουν την παρουσία του Θεού ανάμεσά μας, γι' αυτό και εκπέμπουν χαρά και ειρήνη, τη δική Του χαρά και ειρήνη.

<https://bit.ly/3tBZa22>